

Puchacz śnieżny - *Bubo scandiacus* (Linnaeus, 1758)

Status gatunku: Zalatujący **sporadycznie**, kilka stwierdzeń.

Rozmieszczenie i zmiany liczebności:

Brak jakichkolwiek danych na temat siedlisk, w których puchacz śnieżny był obserwowany. W XIX w. były to zwykle ptaki zastrzelone. Brak informacji na temat szczegółów obserwacji, poza określeniem miejscowości. W sumie obserwowano lub zabito co najmniej 5 osobników. Według Taczanowskiego (1882, 1888) sowa przypadkowa i rzadka w zimie, zwykle nieobserwowana przez dziesiątki lat a jej naloty nie są zbieżne z ostrymi zimami. Nalot zimą na przełomie lat 1858/59 w różnych częściach kraju, bez doprecyzowania o jakie regiony chodzi. Kolejnej zimy, na przełomie lat 1865/66 zabito dwa osobniki w okolicach Warszawy i widziano kilka osobników (Taczanowski 1882, Taczanowski 1888). W roku 1939 pojedynczy osobnik zdobyty w Morysinie pod Warszawą (Tomiałoje 1990). Jeden ptak obserwowany w dniu 22 XI 1975 pod Kozienicami, z informacją, że był to okres ostrego ataku zimy (Cieślak, Piasecki 1981). 20 I 1990 - 1 osobnik obserwowany pod Kierzkiem (Kasprzykowski, Goławski 2000).

Danuta Peplowska-Marczak

Streszczenie:

Gatunek **sporadycznie** zalatujący, kilka stwierdzeń (minimum 5) w latach 1865-1990. Brak późniejszych obserwacji.

Literatura:

Cieślak M., Piasecki K. 1981. Awifauna Puszczy Kozienickiej i okolic. Biuletyn Kwartalny Radomskiego Towarzystwa Naukowego 18 (1): 9–20.

Kasprzykowski Z., Goławski A. 2000. Awifauna doliny środkowej i dolnej Omulwi. Kulon 5: 45-59.

Taczanowski W. 1882. Ptaki Krajowe, T. I. Wyd. Akad. Umiej., Kraków.

Taczanowski W. 1888. Spis ptaków Królestwa Polskiego obserwowanych w ciągu ostatnich lat pięćdziesięciu. Pam. fizjogr.: 8, Warszawa.

Tomiałoje L. 1990. Ptaki Polski: rozmieszczenie i liczebność. PWN, Warszawa.